

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X. X.**, nar. X
státní příslušnost Ukrajina
bytem X, U.,
zastoupený advokátem Mgr. Ladislavem Bártou,
sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2019 č. j. OAM-207/LE-VL17-P15-R2-2018

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2019, č. j. OAM-207/LE-VL17-P15-R2-2018, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6 800 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Ladislava Barty, advokáta se sídlem Purkyňova 787/6, 702 00 Ostrava.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „**žalovaný**“), jímž zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. j) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o azylu**“). Uvedl, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 22. 7. 2019.

II. Žalobní body

2. Žalobce v žalobě namítal, že zde nebyly podmínky pro zastavení řízení podle § 25 písm. j) zákona o azylu. Žalovaný tak rozhodl za situace, kdy se žalobce po zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 61 Az 43/2018 ze dne 21. 5. 2019 nedostavil do příslušného přijímacího střediska a neoznámil žalovanému místo svého pobytu. Závěr o tom, že nelze zjistit místo pobytu žalobce byl předčasný a nepřezkoumatelný, neboť žalovaný se nepokusil místo pobytu žalobce zjistit, případně pokud ano, tak to ze spisu není zřejmé. Zde žalobce odkázal na judikaturu k obdobnému ust. § 33 zákona o azylu (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Azs 271/2004 – 58 ze dne 26. 5. 2005). Informaci o místě pobytu pak byl schopen zjistit Krajský soud v Ostravě, a to právě dotazem na právního zástupce žalobce. Není zřejmé, proč stejně nepostupoval i žalovaný. Informace o pobytu žalobce byla obsažena i ve spise Krajského soudu v Ostravě. Též je nepřezkoumatelný závěr o tom, že na základě dosud zjištěného stavu nelze rozhodnout, tento není nijak odůvodněn, naopak žalovaný již jednou ve věci samé rozhodl (dne 23. 10. 2018), je proto pravděpodobné, že naopak spisový materiál dostatečný byl.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve svém vyjádření nesouhlasil s obsahem žalobních námitek, navrhl, aby soud řízení zastavil podle § 47 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a § 33 zákona o azylu, případně aby žalobu jako nedůvodnou zamítl. Sdělil, že dne 23. 12. 2018 bylo realizováno vyhoštění žalobce z České republiky. Žalovaný zdůraznil, že se žalobce nedostavil k převzetí rozhodnutí, nedostavil se do přijímacího (pobytového) střediska, ani správnímu orgánu neoznámil místo svého pobytu, přitom rozhodnutí je povinen žadatel převzít vždy osobně. Žalovaný dále uvedl, že nemá žádnou informaci, že by žalobce opětovně přicestoval do České republiky, a nedisponuje informací o jeho pobytu v zahraničí. Pokud se žalobce zdržuje na Ukrajině, stává se pro správní orgán nedosažitelným, i když je zde zastoupen, neboť potřebný doplňující pohovor je nutné provést přímo s žadatelem, bez něj nelze náležitě zjistit skutkový stav (aktualizovat dosud zjištěné informace).

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti:
5. Žalobce dne 12. 9. 2018 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný o žádosti rozhodl rozhodnutím č. j. OAM-207/LE-VL17-P07-2018 dne 23. 10. 2018 o zastavení řízení o této žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu, neboť žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti. Žalobě proti tomuto rozhodnutí nebyl přiznán odkladný účinek, proto bylo dne 23. 12. 2018 realizováno vyhoštění žalobce z České republiky. Rozhodnutí č. j. OAM-207/LE-VL17-P07-2018 ze dne 23. 10. 2018 pak bylo Krajským soudem v Ostravě zrušeno a vráceno k dalšímu rozhodnutí (rozsudek č. j. 61 Az 43/2018-63 ze dne 21. 5. 2019). Žalovaný rozhodl dne 2. 7. 2019 o zastavení řízení o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. j) zákona o azylu. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že se žalobce nedostavil do určeného přijímacího ani pobytového střediska, ani neoznámil místo svého pobytu. Od rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě žalovaný nemá informaci o pobytu žalobce, ani o jeho případném návratu do České republiky. O žádosti nelze rozhodnout, neboť aktuálně shromážděné podklady neumožňují zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

6. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Podle § 25 písm. j) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a na základě dosud zjištěného stavu věci nelze rozhodnout.
8. Smyslem institutu zastavení řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany není jednoduché vyřízení věci, nýbrž neprotahování řízení, o jehož výsledek účastník nemá zájem, nebo ve kterém nelze pokračovat pro objektivní překážky. V situaci, kdy žalobce prostřednictvím žaloby dosáhl zrušení rozhodnutí žalovaného a vrácení věci k dalšímu řízení, je zájem žalobce na výsledku řízení evidentní.
9. Obsah správního spisu musí vypovídat o iniciativě správního orgánu zjistit pobyt žadatele o mezinárodní ochranu. Teprve neúspěšný výsledek takové iniciativy k získání adresy žadatele je naplnění první podmínky pro zastavení řízení dle § 25 písm. j) zákona o azylu. Skutečnost, že žalobce byl vyhoštěn, není dostatečný pro závěr, že nelze zjistit místo pobytu, zvláště za situace, kdy si žalobce pro řízení zvolil zástupce a správní orgán v tomto směru neprováděl žádné šetření. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí toliko uvedl, že se žalobce po zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2018 Krajským soudem v Ostravě nedostavil do přijímacího střediska a místo pobytu žalovanému neoznámil. Ze spisu nevyplývá, že by po vrácení spisu Krajským soudem v Ostravě dne 21. 6. 2019 žalovaný provedl jakýkoli pokus o zjištění pobytu žalobce, přitom mu nic nebránilo otázat se alespoň právního zástupce žalobce.
10. Není případný odkaz žalovaného na povinnost žadatele o azyl převzít rozhodnutí osobně, když zmiňované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2009 č. j. 7 Azs 21/2009 - 60 řešilo výklad ustanovení o doručování rozhodnutí, nikoli výklad podmínek, za kterých může správní orgán řízení zastavit.
11. Argumentovat nelze ani následujícím rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004 č. j. 2 Azs 16/2004 – 45, neboť i zde je zdůrazňována nutnost vyčerpat všechny dostupné prostředky k tomu, aby byl zjištěn pobyt žadatele (zde krajským soudem, ve vztahu k ust. § 33 zákona o azylu). Nejvyšší správní soud zde uzavřel, že krajský soud učinil všechny potřebné kroky ke zjištění místa žalobcova pobytu. Nelze pak označit zastavení řízení za nezákonné tehdy, kdy se žalobce po vydání usnesení o zastavení řízení znovu objeví a podá proti němu kasační stížnost. Z tohoto rozhodnutí nijak nevyplývá, že žalobce, který byl na základě později zrušeného rozhodnutí žalovaného vyhoštěn z České republiky, ztrácí nárok na meritorní projednání své žádosti.
12. Závěr žalovaného, že nebylo možné místo pobytu žadatele zjistit, je tak předčasné, když zde byla reálná možnost pobyt zjistit dotazem na zástupce žalobce.
13. Druhou nezbytnou podmínkou zastavení řízení dle § 25 písm. j) zákona o azylu je skutečnost, že na základě dosud zjištěného stavu nelze rozhodnout o žádosti o azyl. Z rozhodnutí ani ze správního spisu však není zřejmé, proč žalovaný dospěl k závěru, že bez dalšího pohovoru nemá dostatek podkladů pro rozhodnutí samé. V odůvodnění rozhodnutí je tato skutečnost pouze bez dalšího konstatována. Vzhledem k tomu, že zastavení správního řízení bez vydání rozhodnutí ve věci samé znamená zásadní zásah do práv účastníka řízení, musí být takové tvrzení v rozhodnutí správního orgánu řádně odůvodněno a musí mít oporu v podkladech správního řízení obsažených ve správním spise. Není-li tomu tak, je nutno i z tohoto důvodu považovat rozhodnutí správního orgánu za vadné, resp. nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

14. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zmínil nutnost aktualizace informací o zemi původu a nutnost provést doplňující pohovor. Žalovaný v předchozím (již zrušeném) rozhodnutí č. j. OAM-207/LE-VL17-P07-2018 dne 23. 10. 2018 o zastavení řízení o této žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu uvedl, že pohovor s žalobcem nebyl nutný. K tomuto závěru neměl ve zrušujícím rozsudku Krajský soud v Ostravě námitek. Uvedl-li Krajský soud v Ostravě v bodě 7. svého rozsudku, že žalovaný v dalším řízení též posoudí, zda v zemi původu nedošlo k zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, tuto aktualizaci informací o zemi původu lze provést i bez přímé osobní účasti žalobce, naopak, je to žalovaný, kdo nese odpovědnost za náležité zjištění těchto skutečností.
15. S ohledem na shora uvedené soud bez jednání zrušil rozhodnutí žalovaného pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů a dle písm. b) cit. ustanovení pro nedostatečně zjištěný skutkový stav a zároveň věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je správní orgán v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 4 a 5 s. ř. s.).
16. Náklady řízení žalobce tvoří náklady na odměnu právního zástupce za dva úkony právní služby ve výši 6 200 Kč (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé, po 3 100 Kč) dle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč (za dva úkony právní služby po 300 Kč) dle ust. § 13 odst. 4 advokátního tarifu; celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 1. července 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.
samosoudkyně